

ที่ อส ๐๐๐๗(พท)/ว ๒๑๐^๑

สำนักงานอัยการสูงสุด
อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง แนวทางการดำเนินคดีผู้ต้องหาที่มาตรการการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

เรียน รองอัยการสูงสุด ผู้ตรวจการอัยการ อธิบดีอัยการ อธิบดีอัยการภาค อัยการพิเศษฝ่าย เลขานุการอัยการสูงสุด อัยการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการและโครงการในพระดำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา และผู้อำนวยการสำนักงาน

อ้างอิง หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๐๗(พท)/ว ๔๔๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๓๗๗/๒๕๖๒ (ประชุมใหญ่)

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานอัยการสูงสุดได้วางแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินคดีผู้ต้องหาที่มาตรการการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ กรณีมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาในความผิดฐานอื่นแล้ว คงเหลือเพียงฐานเสพยาเสพติด ให้พนักงานอัยการเกี่ยวข้องยื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลตามข้อ ๑ และข้อ ๒ หากศาลมีคำพิพากษายกฟ้องโดยวินิจฉัยว่าโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องในคดีดังกล่าว ให้พนักงานอัยการที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินคดีจนถึงที่สุดตามข้อ ๓ นั้น

บัดนี้ ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่ได้มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๓๗๗/๒๕๖๒ วินิจฉัยปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีผู้ต้องหาที่มาตรการการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ ว่า เมื่อโจทก์มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องจำเลยในความผิดฐานอื่น แล้วฟ้องจำเลยเฉพาะความผิดฐานเสพยาเสพติดแอมเฟตามีน ย่อมมีผลเท่ากับว่าจำเลยต้องหาว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเสพติดแอมเฟตามีนเพียงฐานเดียว อันเป็นพฤติการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งทำให้ไม่อาจนำตัวจำเลยไปศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงได้ ตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ตอนท้าย ดังนั้น เมื่อความผิดที่จำเลยถูกกล่าวหาคงเหลือเฉพาะความผิดฐานเสพยาเสพติดแอมเฟตามีน โจทก์ย่อมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ก่อน การที่โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยต่อศาลชั้นต้นโดยมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อให้จำเลยได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเสียก่อนนั้น เป็นการไม่ชอบ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง

สำนักงาน...

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินคดีผู้ต้องหา กับมาตรการการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงซักซ้อมแนวทางการดำเนินคดีซึ่งได้กำหนดไว้ในข้อ ๑ และข้อ ๒ ของหนังสือที่อ้างถึง โดยให้พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบยังไม่ต้องยื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล แต่ให้แจ้งพนักงานสอบสวนนำตัวผู้ต้องหาเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ตอนท้าย ทั้งนี้ ให้โอนสำนวนไปลงสารบบ (ส.๑ พ.) แล้วให้ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

สำหรับคดีที่ได้มีการยื่นฟ้องผู้ต้องหาไปแล้วตามข้อ ๓ ของหนังสือที่อ้างถึง หากศาลพิพากษายกฟ้องว่าโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง พนักงานอัยการควรพิจารณาไม่อุทธรณ์ หรือไม่ฎีกา ในคดีดังกล่าว และให้ดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพบุลย์ ถาวรวิจิตร)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย

โทร. /โทรสาร ๐-๒๑๔๓-๙๔๙๑

E-mail : dlaw@ago.go.th

(๓๑)
คำพิพากษา

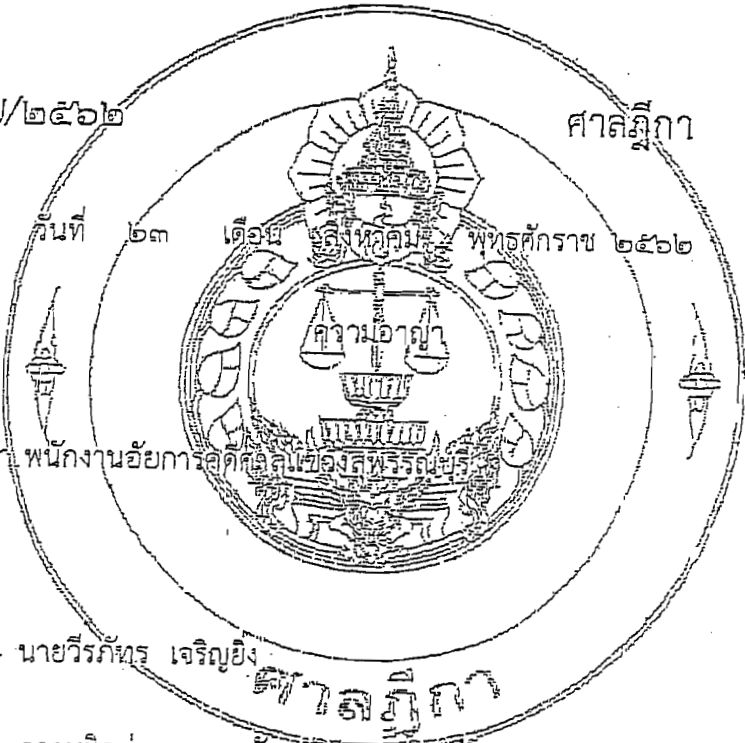

สำหรับศาลใช้

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๕๓๗๗/๒๕๖๒

ศาลฎีกา

วันที่ ๒๓ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

พนักงานอัยการคดีอาญาชั้นอุทธรณ์

โจทก์

ระหว่าง

นายวีรภัทร เจริญยิ่ง

จำเลย

เรื่อง

ความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

โจทก์

ฎีกาคัดค้าน

คำพิพากษา

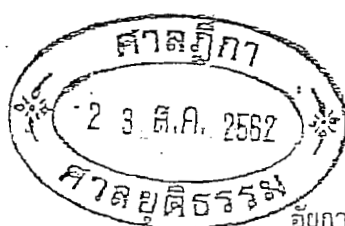
ศาลอุทธรณ์

ลงวันที่ ๓๑ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ศาลฎีกา

รับวันที่ ๖ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

สำเนาถูกต้อง

(นายวิโรจน์ ศรีคุณฎีก)

อัยการผู้เชี่ยวชาญพิเศษ สำนักงานคดีศาลสูงภาค ๗
ปฏิบัติราชการในหน้าที่อัยการศาลสูงจังหวัดสุพรรณบุรี

(๓๑ พ.)

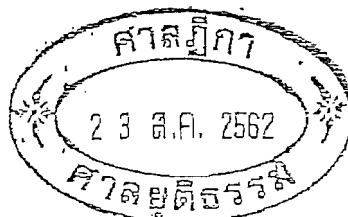

สำหรับศาลใช้

- ๒ -

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ เวลากลางคืนหลังเที่ยง ถึงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยเสพ เมทแอมเฟตามีน อันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ จำนวน ๒ เม็ด น้ำหนักเท่าใดไม่ ปรากฏชัด โดยวิธีฉุนไฟแล้วสูดดมควันเขวสรวังภักย์ อันเป็นควรวาฝิ่นต่อกฎหมาย เหตุเกิดที่ ตำบลปากน้ำ อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่างสอบสวนจึงเหลืออยู่ในระหว่าง ถูกดำเนินคดีในคดีฐานเป็นผู้ช่วยเสพเมทแอมเฟตามีน อันเป็นความผิดฐานอื่นซึ่งเป็น ความผิดที่มีโทษจำคุก แต่ต่อมสพมกษณน้อยกรจังหวัดสุพรรณบุรีมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องเฉพาะ ความผิดฐานอื่นนั้นแล้ว กรณีจึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ ก่อนคดีนี้ จำเลย เคยกระทำความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีน และได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้ว แต่จำเลยยังกลับมากระทำความผิดในคดีนี้อีก ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔, ๗, ๘, ๕๗, ๙๑

จำเลยให้การรับสารภาพ

๒๖/๖

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้อง

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาศาลฎีกา

โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตฎีกาศาลฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสอบสำนวนพร้อมปรึกษาแล้ว ในชั้นนี้มีปัญหาข้อกฎหมายต้อง

วินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่ เห็นว่า

พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า

“ผู้ใดต้องหาว่ากระทำความผิดฐานเสพหรือเสกและมึไว้ในครอบครอง เสพและมีไว้ใน

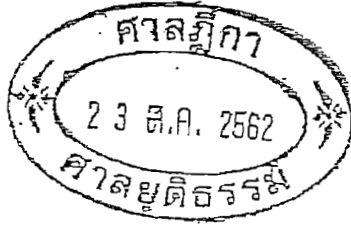
ครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือเสกและจำหน่ายยาเสพติดตามลักษณะ ชนิด ประเภท และ

ปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าไม่ปรากฏข้อต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีใน

ความผิดฐานอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกหรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของ

ศาล ให้พนักงานสอบสวนนำตัวผู้ต้องหาไปศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหา

มาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน เพื่อให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวผู้นั้นไปตรวจพิสูจน์การ

เสพหรือการติดยาเสพติด เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอื่นที่เกิดจากตัวผู้ต้องหา
 นั้นเอง หรือจากพฤติการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งทำให้เมื่ออาจนำตัวผู้ต้องหาไปศาลภายใน
 กำหนดเวลาดังกล่าวได้" จะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวมีเจตนารมณ์ที่จะบำบัดฟื้นฟู
 ผู้ติดยาเสพติดซึ่งมีสภาพเป็นผู้ป่วยอย่างหนึ่ง มิใช่ให้ออชญากรปลดเพื่อให้หายจากการติด
 ยาเสพติด โดยในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้พนักงานอัยกรมีคำสั่ง
 ชะลอการฟ้องไว้ก่อนตามมาตรา ๑๐๒ วรรคหนึ่ง และเมื่อผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติด
 ยาเสพติดเป็นที่พอใจของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ถือว่าผู้นั้น
 พ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๐๕ ย่อหนึ่ง ไปตามบทบัญญัติมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง
 สำหรับคดีนี้แม้ข้อเท็จจริงปรากฏตามคั่งฟ้องของโจทก์ว่า เดิมจำเลยถูกพนักงานสอบสวน
 แจ้งข้อหาว่ากระทำความผิดฐานเสพไมทแอมเฟตามีนและฐานเป็นผู้ขบซีเสพเมทแอมเฟตามีน
 อันเป็นความผิดฐานอื่นที่มีโทษจำคุกรวมอยู่ด้วย ไม่ต้องด้วยเงื่อนไขที่พนักงานสอบสวน
 จะต้องนำตัวจำเลยไปศาลเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลส่งตัวจำเลยไปรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ
 ผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวก็ตาม แต่ต่อมา

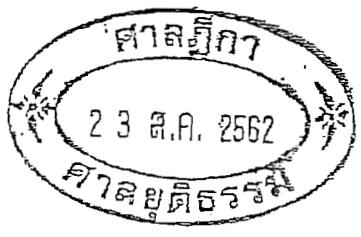
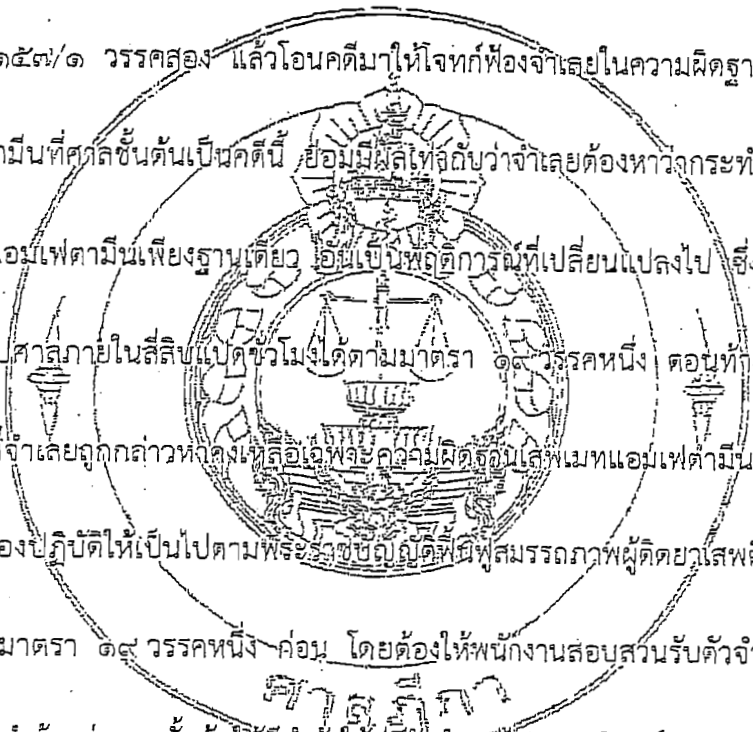
๑ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๕ -

พนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรีก็มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องจำเลยเฉพาะในความผิดฐานเป็น
 ผู้ชี้ชี้เสพเมทแอมเฟตามีนตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ ทวิ
 วรรคหนึ่ง, ๑๕๗/๑ วรรคสอง แล้วโอนคดีมาให้โจทก์ฟ้องจำเลยในความผิดฐานเสพ
 เมทแอมเฟตามีนที่ศาลชั้นต้นเป็นคดีนี้ ย่อมมีผลให้ถือว่าจำเลยต้องหาว่ากระทำความผิด
 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีนเพียงฐานเดียว อันเป็นพฤติการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป จึงทำให้ไม่อาจ
 นำตัวจำเลยไปศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงได้ตามมาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง ตอนที่๒ฯ ดังนั้น
 เมื่อความผิดที่จำเลยถูกกล่าวหาคงเหลือเฉพาะความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีน โจทก์
 ย่อมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
 พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ก่อน โดยต้องให้พนักงานสอบสวนรับตัวจำเลย
 กลับไปเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นให้มีคำสั่งให้ส่งตัวจำเลยไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือ
 การติดยาเสพติดต่อไป เพื่อเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งเป็น
 กฎหมายพิเศษแทนการฟ้องคดีตามปกติ การที่โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยต่อศาลชั้นต้นโดยมิได้
 ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อให้จำเลยได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลไฟ

- ๖ -

เสียก่อนนั้น เป็นการไม่ชอบ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษายกฟ้อง

โจทก์มานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน

นายพิชัย เฟื่องผ่อง

นายรังสรรค์ กุลกลเลิศ

นายเจริญ เนาอพนานนท์

